

דיירי הבית המשותף ברחוב הירקון 285 בתל-אביב, שיצאו להדרה-המדורגות לשמע הפועלים וחומרי הבניין שהועלו אל גג ביתם, לא הבינו מה הולך כאן. איש מהם לא הומין את הפועלים הללו.

סופרת בורקו התניוק לא תורגם

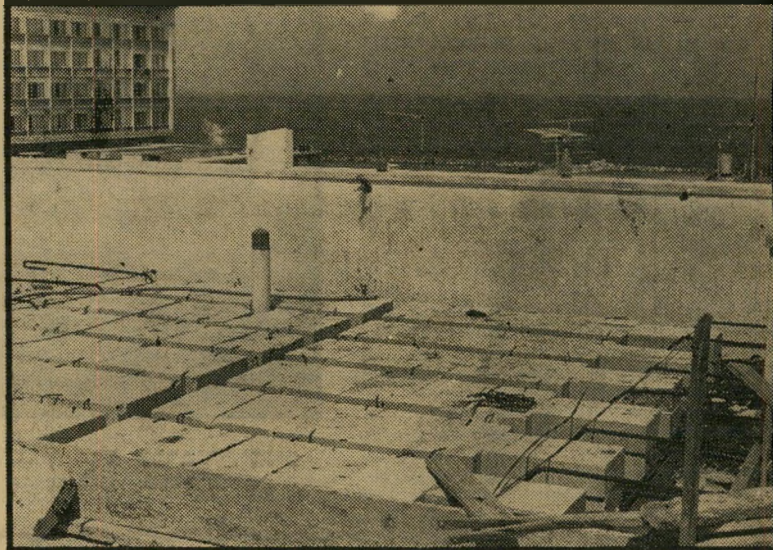
בירור קצר הבהיר את המיסתורין. מישהו מסתבר, כן הומין. היה זה הדייר החדש, שקנה את כל הדירות בקומה העליונה, מיוג אותן לדירה אחת. כאשר שמעו הדיירים לשם מה הומין הדייר החדש את הפועלים, נהיה להם רע על הנשמה: הוא עמד להקים בריכת-שחייה על גג הבית. משוגעת לגור מתחת לבריכה? הדיירים הנדהמים פנו מבוהלים לעירייה. נקחי העירייה שנדהמו גם הם מהרעיון, עיכבו את המשך הבנייה. ההגג והבית לא מחוסנים בכלל בפני משקל כזה, הגיב אחד הדיירים, קבלן הבניין אברהם אקרמן. ואילו הדיירת עליזה קרוגר, עולה מלונדון בת 27, שחלק מתיקרת דירתה נוגע בגג הבית, למרות היותה בקומה השלישית, קוננה: "אם הייתי יודעת שיבנו לי בריכה על הראש, הייתי משוגעת לשלם 75 אלף ל"י בשביל לגור כאן?"

היחיד שלא הבין מה כל ההתרגשות היה הדייר מהקומה הרביעית — פידוס

המחלים בבית-חולים ישראלי, מראה את חוסר התוחלת שבאהבתם, עקב החברה והגסיבות העוינות. הלן בורקו מצביעה על כך כי ניתן לראות, בספר, את ישראל כאשמה במצב הפליטים, ואת הישראלים כשונאי ערבים מוש-בעים. באחד הקטעים בספר משודח חים בנייהם חיילי צה"ל פצועים, כש הם צופים במחבלים פצועים המובאים לבית-החולים:

"הפתח ימח שמם! צריך לשחוט אותם אחד אחד."
"יותר מדי מפני קים אותם אצלנו."
"הם כמו זבובים טורדניים."

"יש להם לודה עצומה."
"יקח אותם האופל. אין דבר. נלמד אותם לקח."
בקטע אחר מחליפים לוחמים רשמים על צעירה ערביה העומדת בסמוך:
"חתיכה לא נורמלית," התחייך חבוש ה-כתף.
"מסריחה," פסק מנשה.
"היא לא שייכת לסוג הזה של ערביות. אינטליגנטית."
"הערבים והאינטליגנציה שלהם. כולם מטומטמים."

בריכת השחייה המתוכננת על הגג לא מתחשבים בילדים?

"רצית לומר — תמימים."
"רציתי לומר — ערמומים ומטומטמים."
מצאתי את תינוקי האבוד. בהמשך השיחה מספר מנשה לחבריו על מכתב שמצא בכיסו של חייל ערבי שהרג. במכתב זה מבקש אביו של החייל מבנו לנקום ב"יהודים: לא לתוס על זקן וטף, על חולה ובריא — ובעיקר לא לשכות את המתנה שהבטיח לו, לאב: שד של יהודיה ואבר-מין של יהודי.

למרות קטעים מעין אלו, הציע ח"כ ערבי לסופרת עזרתו בהפצת הספר בארצות ערב. הלן בורקו סירבה להיכנע. הסופרת בת ה-50, שהחלה כותבת בגיל 18, פירסמה מאז עלותה מפולין לישראל ארבעה ספרים ב"עברית, ארבעה נוספים באידיש. לאחר שעבדה את הגיהנום הנאצי באירופה, לא הסכימה עתה שכאן, בארצה שלה, יסתמו את פיה. מה גם שהיא מתייחסת לסיפורה בצורה רגשית חזקה. "אחרי כל סיור בחנויות הספרים הייתה חוזרת חולה," מספרת היא. "אצלי ספר זה כמו תינוק. כשלא מצאתי את הספר בחנויות הספרים, הרגשתי איום. כשמצאתי בירידי-הספרים צעירה עומדת ומ'לעלעל בניבור האחרון של אל'פתח, הרגשתי עזר שווה כסף. כדי להחזיר לעצמה את תינוקה האבוד בצורה ממשית יותר, נתנה הסופרת באמצעות עורך-הדין פנחס כהן לבית-הדין בתביעה נגד המו"ל, הוצאת ביתן. היא אינה מוכנה להתחשב בלחצים שהופעלו על המו"ל, תובעת ממנו 13,500 ל"י על שלא תירגם את הגיבור האחרון לשתי השפות האמורות, ועוד 3,000 על עוגמת הנפש שגרם לה.

נול, יהודי-אמריקאי, אב לששה ובעל מלון בורה התל-אביבי: "מה זה?" הגיב הש"ע. "אסור לי כבר לבנות בריכה קטנה בשביל הילדים?"

משפט

אמו היהודיה

ול גיבור, "אל-פתח"

"כשהיא לא ישנה בלילה," אומר העיתון אי יוסף פרלשטיין על אשתו, הסופרת הלן בורקו-פרלשטיין על אשתו, הסופרת בתשלם שם, שהיא הולכת לישון עם הגיבור עם שלה."
הגיבור האחרון שנולד מבישולים אלו הוא הספר הגיבור האחרון של אל'פתח. לא שהגיבור האחרון נולד בגלל שמאל, הפך בימים אלו נושא לדיון משפטי. **לחצים מסתוריים.** סיפורה של בורקו לא לאור לפני כחצי שנה, הצליחה יפה. כד"ר כן, שאפילו המו"ל התלהב, הומין צלה ספר נוסף, התחייב לתרגם את גיבור האחרון לערבית ואנגלית. ואז אירע משהו מוזר: המו"ל לא עמד בנבטתו.
מה היא אותו מלכצע את התרגומים פעולה מסחרית שנועדה להגדיל את זכויות, במיוחד בימים אלו שנושא הפתח לא הם כליכך גם בין דוברי ערבית וגם צולם דובר האנגלית?
לדעת הסופרת, הופעלו על המו"ל לח"ם מחוץ לעולם הספרותי. הספר, הנסב ייב רומן בין צעירה ישראלית לאיש פתח

כמובן, שזה אינו דורש עבודה במיוחד.

בין אהבה לאהבה — קצת עבודה

בדיוק למטרה זו, כדי להרוויח לירה או שתיים, ירדו ביום הראשון השבוע חברי הקומונה ההפית המתגוררים בראש-פינה (קיבוץ של היפנים בראש פינה, העולם הזה 1718) לדיסקוטק הקינטי-קלאב

ב ימי קדם, כשהנביאים עוד היו נביאים כמו שצריך, היה אחד מסימני ההיכר של נביא — מצבו הפיננסי הירוד. נביא ראוי לשמו היה בדרך כלל אדם עני ורעב ללחם. בכל אופן, סלידתם של הנביאים מממון היא ידועה.

בינתיים פסה כידוע נבואה מהארץ, והנביא אים של היום אינם כבר מה שהיו פעם. כיום, אפילו אותם נביאים ששרדו — ההיפנים, נביאי הפרחים והאהבה — אינם בזים לאפשרות להרחיח לירה. בתנאי

משתתפי תצוגת האופנה, כולם חברי הקומונה בראש פינה המנהלים מיפעל לייצור דברי עור, מתחממים תוך כדי ריקוד. תלמה פותחת את החלק העליון של בגד העור שלה, כשלידה מקפצים זיק ומוטי בריקוד סוער.

אקסטזה

תצוגת האופנה השפיעה גם על הקהל שחזה בה. ידיום נשלחו לעבר מוצרי העור כדי לבדוק את טיבם. גם גופה החטוב של הדוגמנית היפהפיה תלמה לא ניצל מבדיקה של ידיום חטטניות.

הנהל אשתחך